

Ministerul Culturii și Patrimoniului Național

cabinet ministru

București, 25.05.2011

Nr. 5264 ID.R.P.
Data 02.06.2011

Domnului Valentin ILIESCU,
Șeful Departamentului pentru Relația cu Parlamentul

Departamentul pentru Relația cu Parlamentul

CABINET MINISTRU
Nr. 3087
Data 25.05.2011

Stimate domnule Ministru,

În conformitate cu prevederile art. 112 din Constituția României, ale Legii nr. 115/1999 privind răspunderea ministerială, ca urmare a adresei înregistrată la Camera Deputaților cu nr. 6592A/2011, vă transmitem alăturat, răspunsul la **întrebarea formulată de domnul deputat Marius Dugulescu**, înregistrată la Departamentul pentru Relația cu Parlamentul cu nr. 4368/2011.

Cu aleasă considerație,

KELEMEN HUNOR
MINISTRUL CULTURII ȘI PATRIMONIULUI NAȚIONAL

București, 25.05.2011

Domnului Marius DUGULESCU, deputat

**Parlamentul României
Camera Deputaților**

Stimate domnule deputat,

Referitor la întrebarea dumneavoastră nr. 6592A/2011, prin care solicitați comunicarea măsurilor ce vor fi întreprinse de Ministerul Culturii și Patrimoniului Național cu privire la situația casei părintești a sculptorului român Constantin Brâncuși, vă comunicăm următoarele:

După cum se cunoaște, actuala „Casă memorială Constantin Brâncuși”, din satul Hobița, comuna Peștișani, jud. Gorj, înscrisă în Lista Monumentelor Istorice din 2004, actualizată în anul 2010, cu această denumire, cu codul GJ-IV-m-B-09494, nu este de fapt casa originară a familiei Brâncuși, ci casa lui Calistrat Blendea din același sat. Această casă, reprezentativă pentru arhitectura locală, a fost aleasă și strămutată în curtea familiei Brâncuși, în anii 1970, pentru amenajarea muzeului memorial.

Casa părintească a lui Constantin Brâncuși, așa cum relatează diverși autori, nu mai există încă din anul 1919. Casa a fost moștenită de sora sculptorului, Eufrosina Brâncuși, devenită Brânzan, care a demolat-o, utilizând „bârnela”, adică grinzile groase de lemn ale structurii, la noua casă pe care și-a construit-o după căsătorie, pe alt amplasament din sat, la circa 70,00 m distanță de curtea părintească.

Ultimul deținător al casei Eufrosinei, nepotul acesteia, Nicolae Gogoiu, care utiliza casa ca magazie, a vândut „materialul lemnos”, adică elementele casei originare, sculptorului Florin Codre, printr-o convenție notarială, în anul 2000. Intenția sculptorului a fost aceea de a înființa un centru cultural și o tabără de creație „Constantin Brâncuși”, la marginea localității, cu punerea în valoare a elementelor originare ale casei. În acest scop, au fost demarate lucrările de dezasamblare a casei, prin scoaterea acoperișului și depozitarea grinzilor în curte.

Lucrările au fost sistate, prin intervenția prefecturii județului Gorj și autorităților publice locale, la sesizarea Fundației Constantin Brâncuși. Tranzacția imobiliară a fost contestată și de descendenții familiei sculptorului, pe motiv că Nicolae Gogoiu nu deținea un act de proprietate asupra imobilului, aceștia revendicând la rândul lor proprietatea asupra imobilului.

Ministerul Culturii și Patrimoniului Național a declanșat procedura de clasare de urgență a casei, pentru asigurarea protecției vestigiilor. Casa Eufrosinei a fost clasată în Lista

cabinet ministru

Monumentelor Istorice din 2004, actualizată în anul 2010, cu denumirea „Casa Constantin Brâncuși”, din satul Hobîța, comuna Peștișani, jud. Gorj, cod: GJ-IV-m-B-09493. Prin condițiile avizului de clasare nr. 528–E/11.12.2001, acordat de Comisia Națională a Monumentelor Istorice și prin adresele sale ulterioare, Ministerul Culturii și Patrimoniului Național a solicitat Prefecturii Județului Gorj și instituțiilor abilitate ale administrației publice locale - Consiliul Județean Gorj și Consiliul Local Peștișani - luarea măsurilor necesare pentru conservarea, restaurarea și punerea în valoare a casei.

În acest sens, s-a solicitat întocmirea și transmiterea la Ministerul Culturii și Patrimoniului Național, în prima fază, a proiectului faza Intervenții de Urgență (IU) - acoperire provizorie, în vederea protejării monumentului istoric și ulterior, a proiectului de conservare – restaurare, punere în valoare a monumentului istoric, precum și reglementarea situației sale juridice.

Până în prezent, nu s-a răspuns la nici una din aceste solicitări, starea fizică a monumentului istoric a rămas aceeași ca în anul 2001, iar situația juridică nu a fost nici până în prezent reglementată în instanță de către membrii familiei sculptorului.

Cu aleasă considerație,

KELEMEN HUNOR
MINISTRUL CULTURII ȘI PATRIMONIULUI NAȚIONAL

